

Copyright © The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2026.2.166>

УДК: 338.43:330.341.1:330.322

М. С. Радлінський,
аспірант, Полтавський державний аграрний університет
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-4940-8055>

ІННОВАЦІЙНА СТРАТЕГІЯ ТА ІНВЕСТИЦІЙНИЙ КАПІТАЛ ЯК ОСНОВА УПРАВЛІННЯ СТАЛИМ РОЗВИТКОМ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА

M. Radlinskiy,
Postgraduate Student, Poltava State Agrarian University

INNOVATION STRATEGY AND INVESTMENT CAPITAL AS THE BASIS FOR MANAGING THE SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF AGRICULTURAL PRODUCTION

У статті здійснено теоретико-методичне обґрунтування концептуальних засад формування інноваційного розвитку аграрного виробництва через взаємодію інноваційної стратегії та інвестиційного капіталу. Визначено їх вплив на забезпечення сталого розвитку й економічного зростання аграрного виробництва. У роботі узагальнено змістовні складові інноваційної стратегії аграрного виробництва та логіку

її реалізації у взаємозв'язку з R&D і створенням інновацій. Розкрито роль інноваційного та інтелектуального потенціалу у формуванні інвестиційного капіталу, необхідного для впровадження інновацій у виробничі процеси. Систематизовано ключові взаємозв'язки між інноваційною системою, інвестиційним капіталом і результатами інноваційного розвитку аграрного виробництва в контексті сталого розвитку. Визначено очікувані соціально-економічні ефекти інноваційного розвитку аграрного виробництва, зокрема щодо підвищення ефективності та продуктивності, зростання зайнятості, добробуту населення та його купівельної спроможності.

The article provides a theoretical and methodological justification of the conceptual principles of the formation of innovative development of agricultural production through the interaction of innovation strategy and investment capital. Their impact on ensuring sustainable development and economic growth of agricultural production is determined. The work summarizes the substantive components of the innovative strategy of agricultural production and the logic of its implementation in connection with R&D and the creation of innovations. Innovative development of the agricultural sector is manifested primarily in the introduction of technical and technological innovations formed on the basis of scientific research and applied developments in the modernization of technological production cycles. The role of innovative and intellectual potential in the formation of investment capital necessary for the introduction of innovations into production processes is revealed. The key relationships between the innovation system, investment capital and the results of innovative development of agricultural production in the context of sustainable development are systematized. The expected socio-economic effects of innovative development of agricultural production have been determined, in particular in terms of increasing efficiency and productivity, increasing employment, population welfare and its purchasing power. It has been established that the impact of innovative development goes beyond purely production efficiency and is manifested in achieving sustainability parameters and broader socio-economic effects. These include: increasing

efficiency and labor productivity, stabilizing economic dynamics, reducing the negative consequences of crisis situations, creating prerequisites for expanding employment and increasing the population's welfare. Orientation to the innovation and investment trajectory of agricultural production development serves as a key prerequisite for combining economic growth with sustainable development of the agricultural sector, ensuring long-term effectiveness at the enterprise and regional levels.

Ключові слова: *інновації, стратегія, сталий розвиток, аграрне виробництво, інвестиції, капітал, управління, ефективність, потенціал, інноваційна активність, аграрні підприємства, R&D, ESG.*

Keywords: *innovation, strategy, sustainable development, agricultural production, investments, capital, management, efficiency, potential, innovative activity, agricultural enterprises, R&D, ESG.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Сучасний розвиток аграрного виробництва відбувається в умовах посилення конкурентного тиску, ресурсних обмежень, зростання виробничих ризиків, волатильності цін, ускладнення логістики та підвищення вимог до екологічної й соціальної відповідальності. У таких обставинах забезпечення сталого розвитку аграрної сфери дедалі менше залежить лише від екстенсивного нарощування обсягів, і дедалі більше – від здатності підприємств формувати та реалізовувати інноваційну стратегію, що підкріплена достатнім інвестиційним капіталом. Водночас у практиці господарювання часто спостерігається розрив між наявним інноваційним потенціалом і можливістю його фінансового перетворення на технологічні зміни, модернізацію та підвищення продуктивності, що стримує довгострокову результативність і стійкість аграрного виробництва.

Отже, актуалізується наукова проблема обґрунтування взаємозв'язку між інноваційною стратегією та інвестиційним капіталом як ключовими

умовами інноваційного розвитку, а також визначення механізмів їхнього впливу на сталий розвиток і економічне зростання. Необхідність дослідження зумовлена потребою у системному поясненні того, як інноваційні рішення, інтелектуальний потенціал і наукові розробки трансформуються в інвестиційні потоки та практичні результати для аграрного виробництва, і які саме ефекти це формує для економіки та суспільства. Це створює підґрунтя для більш обґрунтованих управлінських рішень на рівні підприємств і для вдосконалення інструментів державної політики підтримки інноваційно-інвестиційного розвитку аграрної сфери.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретико-методичні та прикладні підходи до обґрунтування інноваційної стратегії аграрного виробництва, ролі інвестиційного капіталу у забезпеченні структурних змін та механізмів досягнення сталого розвитку широко представлені в сучасній вітчизняній науковій літературі. У наукових публікаціях сформовано уявлення про те, яким чином якість інституційного середовища, доступність фінансових ресурсів і параметри інвестиційної політики визначають інтенсивність модернізації, темпи технологічного оновлення та здатність підприємств аграрної сфери впроваджувати інновації. Окремий акцент зроблено на взаємозв'язку інвестиційних рішень із результативністю виробництва, ресурсною ефективністю, екологічними обмеженнями та соціально-економічними ефектами на рівні територій, що дозволяє розглядати інноваційно-інвестиційні процеси як базу довгострокової конкурентоспроможності та збалансованого зростання. Вагомий внесок у розвиток і наукове осмислення зазначеної проблематики зробили: Безкровний О. [1], Білик О. [1], Бірак Є. [12], Блавт А. [2], Бондаренко Л. [2], Бурлаков В. [13], Васильчук І. [3], Волок А. [18], Гарбар Ж. [4], Гаркавий В. [5], Гуменюк Я. [6], Дендебера О. [14], Ємець О. [17], Зоря О. [1, 7, 8], Зоря С. [7, 8], Корженівська Н. [9], Кушнір В. [9], Лагодієнко О. [10], Лакас В. [11], Майбородюк К. [4], Мауер Д. [7], Мисник Т. [8], Михайлик О. [12], Мовчун С. [17], Непочатенко О. [15], Ніколюк О. [13], Пархоменко Р. [1], Півторак В. [14], Пристемський О. [20], Салогуб В. [1], Соколов А. [3],

Соколюк К. [15], Соколюк С. [15], Старинець О. [16], Судук Н. [17], Сус Т. [17], Ткачов З. [6], Тульчинська С. [18], Хелемський В. [19], Цюпа О. [17], Чечоткін В. [20], Юрій Т. [14] та інші. На підставі узагальнення підходів, представлених у працях вищезазначених авторів, можна стверджувати, що взаємозв'язок інвестиційної активності з процесами відтворення людського та природного капіталу у контексті детермінант сталого розвитку аграрної сфери вже сформувався як окремий напрям наукового аналізу. Водночас наявні дослідження не забезпечують достатньої цілісності та прикладної деталізації цих взаємодій, зокрема щодо механізмів перетворення інвестицій у стійкі інноваційні результати, продуктивність і екологічну збалансованість виробництва в умовах зростання ризиків та ресурсних обмежень. Саме тому проблематика потребує подальших наукових досліджень, спрямованих на поглиблення методичних підходів, уточнення системи індикаторів і обґрунтування управлінських інструментів, що поєднують інвестиційні рішення із довгостроковою стійкістю аграрного виробництва.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою дослідження є обґрунтування концептуальних засад формування інноваційного розвитку аграрного виробництва через взаємодію інноваційної стратегії та інвестиційного капіталу, а також визначення їхнього впливу на забезпечення сталого розвитку й економічного зростання.

Для досягнення поставленої мети у статті визначено такі основні завдання:

- узагальнити змістовні складові інноваційної стратегії аграрного виробництва та логіку її реалізації у взаємозв'язку з R&D і створенням інновацій;

- розкрити роль інноваційного та інтелектуального потенціалу у формуванні інвестиційного капіталу, необхідного для впровадження інновацій у виробничі процеси;

- систематизувати ключові взаємозв'язки між інноваційною системою, інвестиційним капіталом і результатами інноваційного розвитку аграрного виробництва в контексті сталого розвитку;

- визначити очікувані соціально-економічні ефекти інноваційного розвитку аграрного виробництва, зокрема щодо підвищення ефективності та продуктивності, зростання зайнятості, добробуту населення та його купівельної спроможності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Розвиток аграрного виробництва в сучасних умовах дедалі виразніше постає як стратегічний пріоритет для країн, економіка яких суттєво залежить від сільського господарства. У цьому контексті ми погоджуємося з думкою, що «розвиток сільського господарства завжди є пріоритетним питанням для аграрних країн, які характеризуються залежністю економіки від аграрного сектору, тобто внесок до ВВП країни та її зайнятості є доволі значним, вони володіють великими площами угідь, призначених для вирощування сільськогосподарських культур та розведення тварин, займають значну питому вагу у світовому експорті продовольства та несуть в собі соціокультурну важливість» [7]. Така роль аграрної сфери підвищує значущість обґрунтованих управлінських рішень щодо модернізації виробництва, технологічного оновлення та підвищення результативності інвестицій. Для України актуальність зазначеної проблематики посилюється необхідністю поєднання виробничо-економічних результатів із вимогами сталого розвитку, коли зростання має спиратися на сучасні управлінські практики та технологічні рішення. У цьому зв'язку слушною є думка про те, що «розвиток агропромислового сектору України, одного з ключових компонентів національної економіки, потребує впровадження інноваційних підходів до управління, які враховують не лише економічну ефективність, але й екологічну стабільність та соціальну відповідальність» [10]. Отже, у фокусі науково-прикладних досліджень даної сфери економіки повинна знаходитись інноваційна стратегія як механізм узгодження цілей зростання, ефективності та сталості на рівні аграрного виробництва.

У той же час, реалізація інноваційної стратегії є неможливою без належного інвестиційного забезпечення, адже саме інвестиційний капітал визначає масштаб, темп і технологічну якість змін. На це прямо вказує

позиція, згідно з якою «попри загальну тенденцію до зростання інвестицій у науку, аграрний сектор системно недоотримує фінансування і потребує цілеспрямованої державної підтримки, податкових преференцій та розвитку спеціалізованих дослідницьких платформ. Без таких дій суттєве підвищення інвестиційної привабливості та інноваційної спроможності агросектору буде малоймовірним» [1]. Це актуалізує потребу у науково-методичному обґрунтуванні підходів до формування інвестиційного капіталу, вибору інструментів фінансування та оцінювання ефектів інноваційних проєктів у межах стратегічних пріоритетів сталого розвитку.

Виходячи з цього, на нашу думку, інновації слід розглядати не як допоміжний елемент удосконалення, а як необхідну основу конкурентоспроможності та довгострокової стійкості аграрного виробництва. З огляду на це, ми поділяємо думку, що «впровадження інноваційних технологій – це безальтернативний варіант розвитку аграрного бізнесу» [16] та погоджуємося з тим, що «в сучасних ринкових умовах інноваційний розвиток виступає одним з найбільш перспективних напрямів розвитку підприємств різноманітних організаційно-правових форм господарювання та визначальним фактором їх ефективної діяльності» [15].

Інтеграція інновацій у традиційну виробничо-господарську діяльність є одним із ключових чинників прискорення розвитку аграрного сектору, зростання його результативності, прибутковості та конкурентоспроможності на внутрішньому й зовнішньому ринках. Саме інноваційні рішення забезпечують оновлення виробничої бази, підвищення продуктивності та якості продукції, зниження ресурсомісткості й втрат, а також формують передумови для диверсифікації виробництва та поглиблення переробки, що в підсумку посилює стійкість аграрного бізнесу й територій його функціонування.

Водночас інноваційним процесам у аграрній сфері притаманна низка специфічних рис, які істотно відрізняють їх від інновацій у багатьох інших секторах економіки. Насамперед ідеться про підвищений рівень ризику, зумовлений залежністю результатів від природно-кліматичних умов,

біологічною природою виробництва та необхідністю роботи з живими організмами, що потребує дотримання ветеринарно-санітарних, біобезпечкових і технологічних регламентів. Додатковою особливістю є сезонність виробничих циклів і нерівномірність надходження доходів, що ускладнює планування інвестицій, управління ліквідністю та формування фінансових резервів. У сукупності ці фактори об'єктивно уповільнюють поширення нововведень у аграрній сфері порівняно з іншими галузями, підвищують бар'єри входу для інноваційних технологій і посилюють потребу в цілеспрямованих інституційних механізмах підтримки, зокрема у доступі до фінансування, страхових та гарантійних інструментах, консультативно-інформаційному супроводі, розвитку інфраструктури й стимулюванні трансферу технологій.

Інноваційний розвиток аграрної сфери проявляється передусім у впровадженні технічних і технологічних новацій, сформованих на основі наукових досліджень і прикладних розробок, у модернізацію технологічних циклів виробництва. Це охоплює оновлення машинно-тракторного парку, автоматизацію та цифровізацію виробничих і управлінських процесів, удосконалення систем годівлі й утримання, селекційно-племінної роботи, логістики та контролю якості. Результатом такого впровадження виступає отримання нового або вдосконаленого продукту, технології або послуги, що забезпечує не лише економічний ефект (зростання продуктивності, зниження собівартості, підвищення рентабельності), але й організаційні та соціально-екологічні ефекти, пов'язані з підвищенням технологічної дисципліни, поліпшенням умов праці, раціональнішим використанням ресурсів і зміцненням позицій виробників у ланцюгах створення доданої вартості.

Інноваційний розвиток аграрного виробництва доцільно розглядати як цілісну систему, у межах якої знання, інвестиційні ресурси та інституційні умови трансформуються у технологічні й організаційні зміни, що забезпечують довгострокову конкурентоспроможність аграрної сфери та підвищення її внеску в економічне зростання. Такий підхід дозволяє поєднати стратегічні орієнтири інноваційної політики з ресурсними

можливостями, процесами генерації нововведень і вимірюваними соціально-економічними результатами. Узагальнену логіку цих взаємозв'язків відображено на рис. 1.

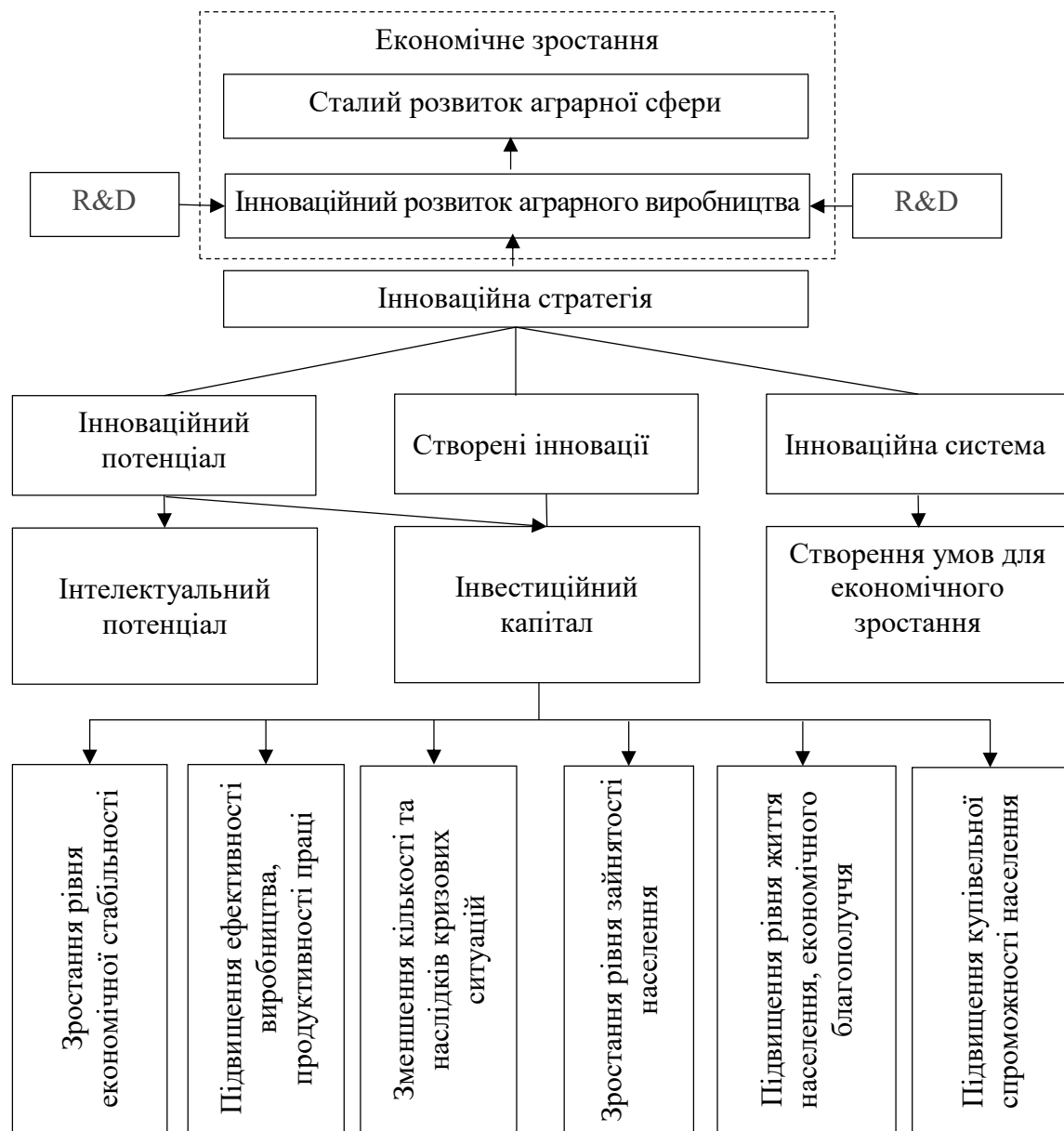

Рис. 1. Система формування інноваційного розвитку аграрного виробництва та його вплив на сталий розвиток і економічне зростання

Джерело: сформовано авторами на основі [1-20]

Показана система виходить з того, що драйвером інноваційних змін у аграрному виробництві виступає науково-дослідна та дослідно-конструкторська діяльність (R&D), яка формує базу знань і технологічних рішень для подальшого впровадження. Інноваційні імпульси набувають

прикладного характеру через формування інноваційної стратегії, що визначає пріоритети модернізації, напрями технологічного оновлення, вимоги до ресурсного забезпечення та очікувані результати для суб'єктів господарювання й територій.

У межах реалізації інноваційної стратегії ключовими стають три взаємопов'язані складові: інноваційний потенціал, створені інновації та інноваційна система. Інноваційний потенціал відображає здатність аграрних виробників генерувати та сприймати нововведення, зокрема через розвиток інтелектуального потенціалу (кадрові компетентності, управлінські знання, технологічна культура, здатність до навчання й кооперації). Створені інновації репрезентують результативність перетворення наукових ідей у конкретні технології, продукти та організаційні рішення. Інноваційна система задає інституційно-організаційні умови, в яких інновації масштабуються: партнерські мережі, трансфер знань, доступ до інфраструктури, механізми стимулювання та правила взаємодії учасників ринку, що сукупно формує умови для економічного зростання.

Інтегруючим елементом, який забезпечує практичну реалізацію інноваційних намірів, виступає інвестиційний капітал. Його роль полягає у фінансуванні впровадження технологій і модернізації виробничих процесів, забезпеченні доступу до сучасного обладнання, цифрових рішень та інфраструктури, а також у зниженні бар'єрів масштабування інновацій. У такій логіці інвестиційний капітал не є ізольованим фінансовим ресурсом, а розглядається як механізм, що з'єднує інноваційний потенціал і створені інновації з реальними змінами у виробництві та управлінні, прискорюючи перехід до вищих технологічних укладів в аграрній сфері.

Узгоджена взаємодія зазначених складових забезпечує інноваційний розвиток аграрного виробництва, який виступає безпосередньою передумовою сталого розвитку аграрної сфери. Сталість у цьому контексті пов'язується із довгостроковою здатністю аграрного сектору підтримувати продуктивність і конкурентоспроможність без виснаження ресурсної бази, із

підвищенням ефективності використання капіталу та праці, а також із посиленням адаптивності до шоків і невизначеності. Відповідно, інноваційність стає інструментом не лише нарощування випуску, а й структурних змін, що підвищують якість економічного зростання.

Соціально-економічні результати інноваційної траєкторії проявляються через комплекс ефектів, що відображають покращення параметрів функціонування аграрної сфери та суміжних територій. Йдеться про підвищення економічної стабільності та передбачуваності розвитку, зростання ефективності виробництва і продуктивності праці, зменшення масштабів і наслідків кризових ситуацій завдяки технологічним та організаційним змінам, а також про позитивні зміни на ринку праці через збільшення зайнятості й модернізацію вимог до компетентностей працівників. У ширшому вимірі ці процеси трансформуються у підвищення рівня життя населення, економічне благополуччя та посилення купівельної спроможності, що є важливими індикаторами інклюзивності та результативності розвитку.

Отже, представлена система підкреслює, що економічне зростання у аграрній сфері має не стільки екстенсивний, скільки інноваційно зумовлений характер: воно забезпечується через цілеспрямовану інноваційну стратегію, підкріплену R&D, інтелектуальним потенціалом, ефективною інноваційною системою та достатнім інвестиційним капіталом. Саме така конфігурація створює підґрунтя для сталого розвитку аграрної сфери та формування довгострокових соціально-економічних переваг на рівні регіонів і національної економіки загалом.

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямі.
Узагальнення результатів дослідження свідчить, що інноваційний розвиток аграрного виробництва доцільно трактувати як системно організований процес, у межах якого науково-дослідні розробки, інноваційна стратегія, інноваційний та інтелектуальний потенціал, інноваційна система і інвестиційний капітал формують взаємопов'язаний механізм перетворення

знань у прикладні технологічні й управлінські рішення. Саме інтеграція цих елементів забезпечує не лише модернізацію виробничих процесів, а й створює умови для відтворення конкурентних переваг аграрної сфери, посилення її адаптивності до ризиків та підвищення якості економічного зростання.

Вплив інноваційного розвитку виходить за межі суто виробничої результативності та проявляється у досягненні параметрів сталості й ширших соціально-економічних ефектів: зростанні ефективності та продуктивності праці, стабілізації господарської динаміки, зменшенні негативних наслідків кризових ситуацій, формуванні передумов розширення зайнятості та підвищенні добробуту населення. Відтак орієнтація на інноваційно-інвестиційну траєкторію розвитку аграрного виробництва слугує ключовою передумовою поєднання економічного зростання зі сталим розвитком аграрної сфери, забезпечуючи довгострокову результативність як на рівні підприємств, так і на рівні регіонів.

Література

1. Безкровний О.В., Зоря О.П., Білик О.Р., Пархоменко Р.М., Салогуб В.В. Конкурентний потенціал агроформувань як основа для активізації інвестиційної діяльності в аграрному секторі. *Здобутки економіки: перспективи та інновації*, 2025. № 18. URL: <https://econp.com.ua/index.php/journal/article/view/481/440> (дата звернення: 20.01.2026).

2. Бондаренко Л., Блавт А. Акценти інвестування у сталий розвиток на принципах ESG в умовах воєнного стану в Україні. *Економіка та суспільство*. 2024. № 59. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3417/3345> (дата звернення: 20.01.2026).

3. Васильчук І.П., Соколов А.О. Інвестиції бізнесу у сталий розвиток: кращі практики вітчизняних компаній. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 1. С. 46–52.

4. Гарбар Ж.В., Майбородюк К.С. Інвестиційне забезпечення інноваційного розвитку сільськогосподарських підприємств України. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 12. С. 18–22.

5. Гаркавий В. Теоретичні основи розробки стратегії сталого розвитку сільського господарства. *International Science Journal of Management, Economics & Finance*. 2023. № 2 (4). С. 56–64.

6. Гуменюк Я., Ткачов З. Інвестиції у сталий розвиток: світова практика та перспективи для України. *Економіка та суспільство*. 2024. № 67. С. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/4750/4691> (дата звернення: 20.01.2026).

7. Зоря О.П., Зоря С.П., Мауер Д.Р. Напрями інвестиційного-інноваційного розвитку аграрного виробництва України в умовах євроінтеграційних змін та продовольчих викликів. *Цифрова економіка та економічна безпека*. 2023. Вип. 8 (08). С. 83–88.

8. Зоря О.П., Зоря С.П., Мисник Т.Г. Теоретико-методичні підходи формування концепції інвестиційного забезпечення розвитку аграрного виробництва. *Цифрова економіка та економічна безпека*. 2023. Вип. 9 (09). С. 127–132.

9. Корженівська Н.Л., Кушнір В.О. Роль інновацій у формуванні стратегічного менеджменту аграрних підприємств у післякризовий період. *Причорноморські економічні студії*. 2024. № 89. С. 160-163.

10. Лагодієнко О.В. Сталий розвиток агропромислових підприємств України через ESG стратегії. *Інвестиції: практика та досвід*. 2024. № 17. С. 67–72.

11. Лакас В.В. Сталий розвиток в сучасних умовах: сутнісно-змістовна характеристика та теоретико-методологічні засади. *Агросвіт*. 2024. № 16. С. 184–190.

12. Михайлик О., Бірак Є. Інвестиційно-інноваційна діяльність підприємств в умовах воєнного стану. *Економіка та суспільство*. 2023. № 58. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3350/3277> (дата звернення: 20.01.2026).

13. Ніколюк О.В., Бурлаков В.С. Сучасний стан інноваційно-інвестиційної діяльності аграрного бізнесу. *Економіка харчової промисловості*. 2025. № 3. С. 36-43.

14. Півторак В.С., Юрій Т.П., Дендебера О.П. Проблеми та перспективи підвищення інноваційно-інвестиційної активності малого аграрного підприємництва. *Економіка та суспільство*. 2024. № 67. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/4731/4672> (дата звернення: 20.01.2026).

15. Соколюк С., Соколюк К., Непочатенко О. Фінансування інноваційної діяльності та аналіз ефективності використання фінансових ресурсів аграрних підприємств. *Економіка та суспільство*. 2021. № 34. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1056/1013> (дата звернення: 20.01.2026).

16. Старинець О.Г. Інвестиційне забезпечення інноваційної діяльності сільськогосподарських підприємств. *Причорноморські економічні студії*. 2020. № 57. С. 87–90.

17. Сус Т., Судук Н., Ємець О., Мовчун С., Цюпа О. Інноваційний розвиток аграрного сектора: моделі фінансування та оцінка впливу фінансування на регіональному рівні. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*. 2023. № 2 (49). С. 181–193.

18. Тульчинська С., Волок А. Роль імпакт-інвестування у забезпеченні сталого розвитку. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2023. № 4 (36). С. 238–248.

19. Хелемський В.Ю. Фінансові детермінанти капітальних інвестицій сталого розвитку України. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка»*. 2023. № 31(59). С. 70–77.

20. Чечоткін В.В., Пристемський О.С. Інвестиційна політика та державна підтримка як запорука сталого розвитку аграрного сектору економіки України. *Modern economics*. 2020. № 20. С. 291–295.

References

1. Bezкровnyi, O.V., Zoria, O.P., Bilyk, O.R., Parkhomenko, R.M. and Salohub, V.V. (2025), “Competitive potential of agricultural formations as a basis for activating investment activity in the agricultural sector”, *Zdobutky ekonomiky: perspektyvy ta innovatsii*, vol. 18, available at: <https://econp.com.ua/index.php/journal/article/view/481/440> (Accessed 20 January 2026).

2. Bondarenko, L. and Blavt, A. (2024), “Accents of investing in sustainable development on ESG principles under martial law in Ukraine”, *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 59, available at: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3417/3345> (Accessed 20 January 2026).

3. Vasylchuk, I.P. and Sokolov, A.O. (2021), “Business investments in sustainable development: best practices of domestic companies”, *Investytsii: praktyka ta dosvid*, vol. 1, pp. 46–52.

4. Harbar, Zh.V. and Maiborodiuk, K.S. (2021), “Investment support for innovative development of agricultural enterprises of Ukraine”, *Investytsii: praktyka ta dosvid*, vol. 12. pp. 18–22.

5. Harkavyi, V. (2023), “Theoretical foundations for developing a strategy for sustainable development of agriculture”, *International Science Journal of Management, Economics & Finance*, vol. 2 (4), pp. 56–64.

6. Humeniuk, Ya. and Tkachov, Z. (2024), “Investments in sustainable development: world practice and prospects for Ukraine”, *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 67, available at: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/4750/4691> (Accessed 20 January 2026).

7. Zoria, O.P., Zoria, S.P. and Mauer, D.R. (2023), “Directions of investment and innovative development of agricultural production in Ukraine in the context of European integration changes and food challenges”, *Tsyfrova ekonomika ta ekonomichna bezpeka*, vol. 8 (08). pp. 83–88.

8. Zoria, O.P., Zoria, S.P. and Mysnyk, T.H. (2023), “Theoretical and methodological approaches to forming the concept of investment support for the development of agricultural production”, *Tsyfrova ekonomika ta ekonomichna bezpeka*, vol. 9 (09). pp. 127–132.

9. Korzhenivska, N.L. and Kushnir, V.O. (2024), “The role of innovations in the formation of strategic management of agricultural enterprises in the post-crisis period”, *Prychornomorski ekonomichni studii*, vol. 89. pp. 160–163.

10. Lahodiienko, O.V. (2024), “Sustainable development of Ukrainian agro-industrial enterprises through ESG strategies”, *Investytsii: praktyka ta dosvid*, vol. 17, pp. 67–72.

11. Lakas, V.V. (2024), “Sustainable development in modern conditions: essential and substantive characteristics and theoretical and methodological foundations”, *Ahrosvit*, vol. 16, pp. 184–190.

12. Mykhailyk, O. and Birak, Ye. (2023), “Investment and innovation activities of enterprises under martial law”, *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 58, available at:
<https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3350/3277>
(Accessed 20 January 2026).

13. Nikoliuk, O.V. and Burlakov, V.S. (2025), “Current state of innovation and investment activity of agricultural business”, *Ekonomika kharchovoi promyslovosti*, vol. 3. pp. 36–43.

14. Pivtorak, V.S., Yurii, T.P. and Dendebera, O.P. (2024), “Problems and prospects for increasing the innovation and investment activity of small agricultural enterprises”, *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 67, available at:
<https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/4731/4672>
(Accessed 20 January 2026).

15. Sokoliuk, S., Sokoliuk, K. and Nepochatenko, O. (2021), “Financing of innovative activities and analysis of the efficiency of using financial resources of agricultural enterprises”, *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 34, available at: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1056/1013> (Accessed 20 January 2026).

16. Starynets, O.H. (2020), “Investment support for innovative activities of agricultural enterprises”, *Prychornomorski ekonomichni studii*, vol. 57. pp. 87–90.

17. Sus, T., Suduk, N., Yemets, O., Movchun, S. and Tsiupa, O. (2020), “Innovative development of the agricultural sector: financing models and assessment of the impact of financing at the regional level”, *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, vol. 2(49). pp. 181–193.

18. Tulchynska, S. and Volok, A. (2023), “The role of impact investing in ensuring sustainable development”, *Problemy i perspektyvy ekonomiky ta upravlinnia*, vol. 4 (36), pp. 238–248.

19. Khelemskyi, V.U. (2023), “Financial determinants of capital investments for sustainable development of Ukraine”, *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu «Ostrozka akademiia». Seriiia «Ekonomika»*, vol. 31 (59), pp. 70–77.

20. Chechotkin, V.V. and Prystemskyi, O.S. (2020), “Investment policy and state support as a guarantee of sustainable development of the agricultural sector of the economy of Ukraine”, *Modern economics*, vol. 20, pp. 291–295.

Отримано редакцією журналу / Received: 12.02.26

Прорецензовано / Revised: 17.02.26

Схвалено до друку / Accepted: 19.02.26